

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

25:TE ÅRG.

DEN 30 MARS 1924.

N:o 26.

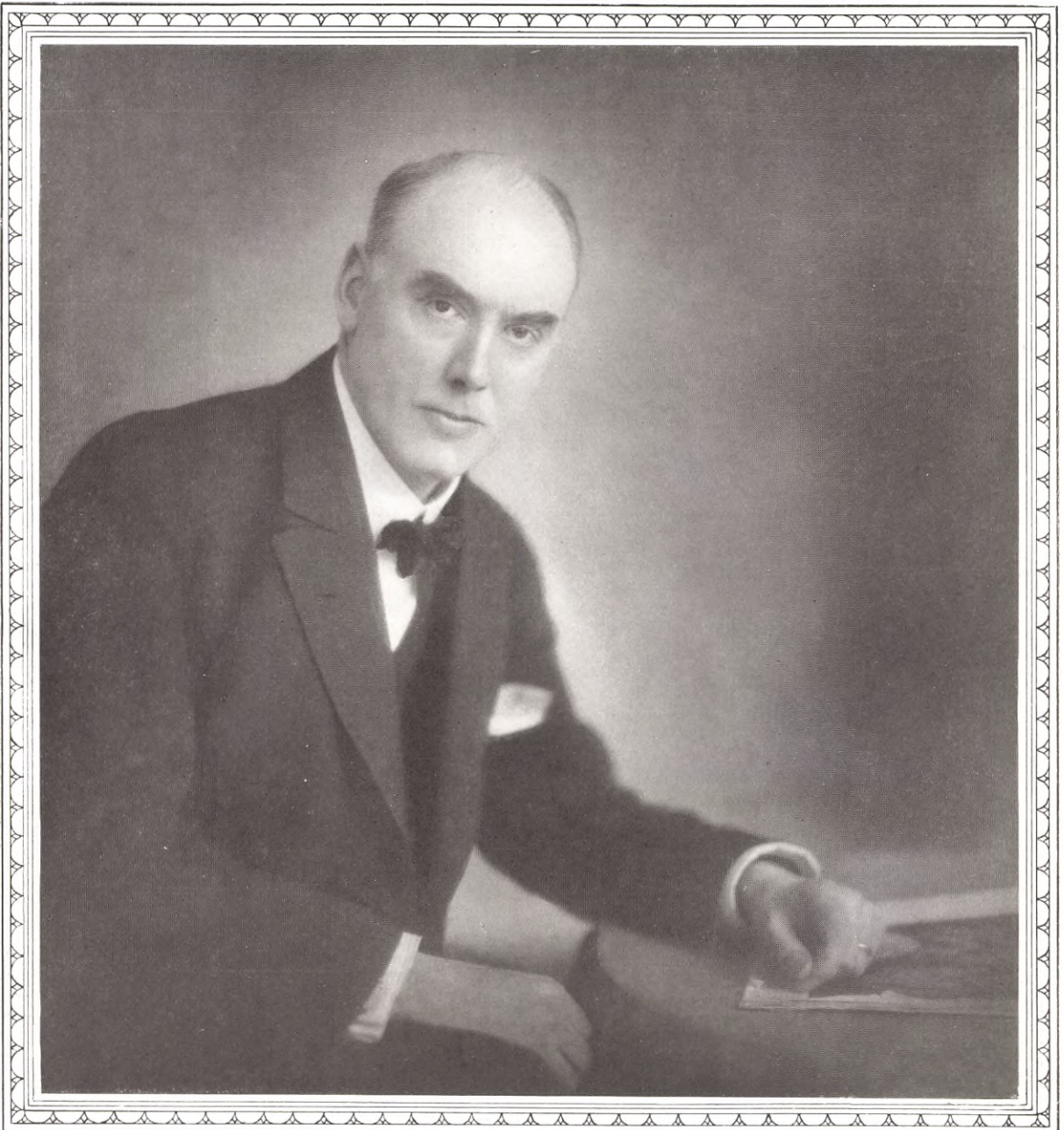

Foto. Jensen, Sthlm.
Nyttaget för H. 8 D.

Klisché: Gots Ritbyrå & Klischéanstalt, Gbg.

Jolice Torrice.

Stockholm: Norrbro, Gustaf
Adolfs torg och K. Teatern (t. h.)
Foto. Reimers, Gävle.

"Det må först som sist sägas, att ingen har högre tankar om vår operascens möjligheter än John Forsell och ingen torde besitta en varmare nitälskan än han, då det gäller dessa möjligheters tillvaratagande" — så heter det i en tidning 1911 — två år efter det Forsell "oåterkalleligen för sista gången" uppträtt på kgl. scenen.

Forsell lämnade som sagt K. Teatern 1909 "för alltid", och nog var det med vemod man hörde honom då — han hade ju varit operans främsta kraft i över tolv år.

Lyckligtvis har det aldrig varit så allvarligt menat med "sista avskedet". Han reste ut till triumfer i utlandet men redan 1910 lät han ånyo höra sig och sedan blev det många gästspel nästan varje år. 1918 och 1919 var det ånyo tal om avsked men nu även från konserttribunen. Han skulle t. o. m. flytta bort från huvudstaden och slå sig ned i Lund, hette det. Men Stockholm fick ändå behålla honom, och de följande fem åren lät han höra sig vid många konserter — om operauppträdanden kunde det dock ej bli tal.

Så plötsligen på hösten i fjol nämndes hans namn åter i samband med operan, men denna gång som chef. Den 1 jan. i år inträdde han på sin plats, och under de få månader som sedan dess förflutit har han utvecklats en kraft och en arbetsglädje som nästan är enastående i operans annaler. Det har formligen haglat med instuderingar, och publiken har hälsat hela detta arbete med en välvilja för K. Teatern som ej på länge försports.

Ännu för ett år sedan, då Offenbachs operett Orfeus i underjorden utgjorde operans främsta dragningskraft, hette det, att nutidens publik krävde sensationella stycken och ej längre ville nöja sig med de gamla klassiska operorna från Mozarts dagar. Romantikerna och Wagner voro ej heller lämpliga för en modern scen.

Så kommer Forsell och slår med ens ihjäl dessa profetior. Mozart, Weber, Flotow, Wagner komma åter upp, och intresset blir ånyo starkt för den gamla operakonsten. Det är sant, att publiken på ett år har betydligt förändrats. De musikintresserade ha börjat komma åter, och det har visat sig mycket klokt att just bygga på denna publik, vilken ej kräver i första hand dyrbara uppsättningar utan god musik och ett gott musikaliskt framförande.

Det har alltid legat något av ungdomlig entusiasm över Forsells verksamhet — djärv handlingslust, varmt intresse och en redlig offervillighet för konsten. Han har aldrig undandragit sig arbetet och alltid stått beredd att hjälpa, var han kunnat. "Digter er en vær, der øjner idealet bag sin virke", säger Ibsen, och Forsell har i sann mening varit diktaren, konstnären, som sett bort från det hantverksmässiga och trott på det idealas seger. Därför har han så lätt fått publiken med sig och samlat alla krafter till ett enhetligt arbete.

Det är väl dessa rent personliga egenskaper, som spela huvudrollen på den post Forsell nu innehar. Men därutöver må ej förglömmas den teatererfarenhet han under sin långa verksamhet vid svensk scen och utländska teatrar vunnit. Ingen torde hos oss bättre än han känna operan och dess musikaliska möjligheter.

Det är ej troligt, att Forsell mer än tillfälligtvis kommer att själv uppträda, även om man mycket väl kan vänta sig fulla hus och en entusiastisk publik var gång han låter höra sig. Hans stora verksamhet som utövande artist torde väl få anses som i det närmaste avslutad, men om allt detta blott är ett minne, är det dock ett av de glansfullaste och ljusaste i vår teaterhistoria. En kort återblick torde därför vara på sin plats.

John Forsell är född den 6 nov. 1868, blev student 1888 och tog officersexamen 1890 samt utnämndes s. å. till underlöjtnant vid Upplands regemente. 1892—94 studerade han sång för Günther vid konservatoriet och vistades sedan 1894—95 i Paris för avslutande av sin sångutbildning. Den 26 febr. 1896 debuterade han vid K. Teatern som Figaro i Barberaren och vann redan från början stor framgång. Han engagerades omedelbart och tillhörde sedan Stockholms lyriska scen till år 1909.

I början av år 1902 gjorde han en resa till Bayreuth med tanke på ett engagement vid Wagnerteatern. Han sjöng på Cosima Wagners inrådan för Julius Kniese men något engagement kom dock icke till stånd. Han begynte dock med en del gästspel i Köpenhamn och Kristiania. Om hans talrika besök i Köpenhamn heter det bl. a. 1912: "Det Kgl. Teater straalere i den røde Lygtes Tegn, saa snart hans Navn er paa Plakaten, og den svenske Kunstner føler, at her har han Venner".

I Scenisk Konst förekom 1909:6 följande karaktäristik av Forsells sångkonst: "I F:s konstnärsskap intar den vokala delen främsta rummet. Hur genombildade äro ej alla dynamiska schatteringar och övergångar alltifrån den nästan tonlösa men dock så distinkta viskningen och det i smältande välljud strömmande mezza vocet upp till de med jättestyrka burna fraserna och de mest stormande utbrott. Stämman rör sig obesvärat och med fullt bibehållen böjlighet i de svåraste lägen, utför smidigt, lätt och med största precision alla koloraturgångar och förmår därjämte uthärdade den skarpaste och långvarigaste påkänning. Textbehandlingen är alltigenom av förträffligaste slag."

Forsell hade länge närt en önskan att uppträda på de stora scenerna utanför Skandinavien, och 1909 for han ut till Nya världen för att tillträda ett engagement vid Metropolitanoperan i New York. Dessvärre blev han av en elakartad halsåkomma hindrad att uppträda mer än ett fåtal gånger där. Sedan han hösten 1910 återkommit, ställde han kosan till Tyskland och där hyllades han snart entusiastiskt.

Han gav dock nästan varje år gästroller å kungl. scenen i Stockholm och året 1924 tyckes ej bli det sista, då han där låter höra sig. Tvärtom synes hans röst ännu ha bibehållit sin gamla smidighet och metallglans.

Forsells roller äro synnerligen många och tillhöra nästan alla skolor. Mozart är representerad med bl. a. Don Juan och Almaviva, Rossini med Figaro och Vilhelm Tell, Verdi med Rigoletto, greve Luna, Puccini med Scarpia, Wagner med Holländaren, Telramund, Beckmesser, Wotan-Vandren, Wolfram, Amfortas m. fl. Slutligen må ej förglömmas hans oförlitneliga Eugen Onegin.

På konserttribunen har Forsell låtit höra sig vid en otalig mängd konserter både i Gamla och Nya världen och skördat bifall såväl i oratoriet som romansen. Hans friska och omedelbara väsen har gjort honom ej minst omtyckt av ungdomen, och Lunds student-sångförening hade en lång tid lyckan att äga honom som solist vid sina turnéer.

De tillfällen, då Stockholm efter 1919 fått höra Forsell sjunga, ha mestadels varit när det gällt välgörande ändamål, och få sångare ha varit så villiga som han att hjälpa för en behjärtansvärd sak.

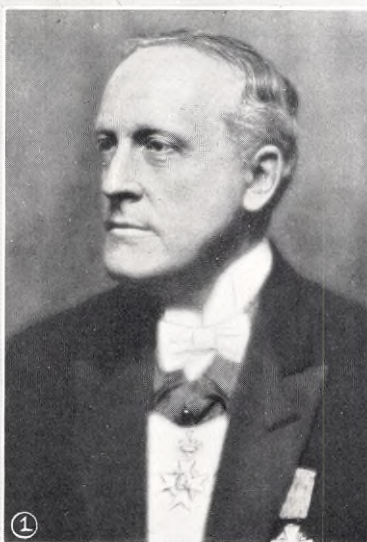
Ej heller må förglömmas hans stora verksamhet som sånglärare, och det har på sista tiden varit på tal att fästa honom som förste lärare i solosång vid Kungl. Konservatoriet. Skulle detta verkligen bli av, kommer säkert ännu ett vidsträckt verksamhetsfält att öppna sig för hans aldrig tröttnande ande att arbeta för musiken och sången i Sverige.

T. Norlind.

NY STORSLAGEN DONATION AV FRIMÄRKEN TILL POSTMUSEUM.

Den bekante svenske affärsmanen i New York, *direktör Hans Lagerlöf*, intresserad och betydande filatelist, donerade för endast ett år sedan (se H. 8. D. årg. XXIV:23) ett antal sällsynta svenska och utländska frimärken till ett värde av icke mindre än 200,000 kronor till Svenska postmuseet i Stockholm.

Nu har direktör Lagerlöf med an-

1. DONATOR, DIREKTÖR HANS LAGERLÖF, NEW YORK.
- 2—6. NÅGRA AV DE DONERADE SÄLLSYNTA FRIMÄRKENA.
2. 4-block Finland 1856, 5 kop, blå, ostämplat, med 2 tété-bêche par, värderat till 10,000 kronor.
3. 1-Marks frimärke, Finland 1875—82, med 1866 års grova s. k. serpentintandning.
4. 20 c. frimärke Chile 1911, mittbilden upp- och nedvänd.
5. 1/2 gr. frimärke, Neapel 1858.
6. 5-strip av de äldsta frimärkena, Afghanistan.

Efter fotografier.

Klicke Aug. Nyborgs Klichéanst., Gbg

ledning av Världspostkongressen i Stockholm under instundande sommar och under förhoppning, att gåvan må bidraga till insikten om önskvärdheten och nödvändigheten av ett lämpligare eget hem för Postmuseets samlingar, gjort en ny donation av ytterligt sällsynta frimärken, i värde föga understigande den föregående.

De nu skänkta frimärkena utgöras huvudsakligen av utländska och omfattar ett storslaget urval av feltryck, typfel, kuriositeter m. m. men även en rik samling av äldre regelrätt tryckta frimärken.

Rangplatsen i kollektionen intager ett 4-block Finland 1856, 5 kop, blå, ostämplat, med 2 tété-bêche par, ett underbart vackert block, som tidigare tillhört prins Demidoff's vackra frimärkssamling. Endast ett enda dylikt block finnes utom detta. I direktör Lagerlöfs gåva av 1922 fanns en dylikt tété-bêche stämplat. Värdet av det nu skänkta 4-blocket är svårt att angiva, men torde ej understiga 10,000 kronor.

En annan av Finlands största rariteter, som medföljde årets gåva, är ett 1 Marks-frimärke av 1875 — 82-års em. med 1866-års grova s. k. serpentintandning. Högst 3 eller 4 exemplar av denna raritet äro kända.

En hel sida har uteslutande frimärken i två färger, alla feltryckta så tillvida att mittbilden är upp- och nedvänd.

F. ö. finnas frimärken, vilka halverats eller delats i fjärdedelar, och provisoriskt använts i brist på skiljevalörer, t. ex. från Samoa 1887, Uruguay 1859, Mexico 1861. Enbart dessa kuriositeter uppgå till ett antal av 23 stycken, från skilda länder.

Efter dessa frimärken komma icke mindre än 72 stycken med *omvända* överstämplingar, 40 frimärken med på ett eller annat sätt felaktiga eller felplacerade överstämplingar, 38 frimärken med *dubbla* överstämplingar och en massa tété-bêcher, otandade, felperforerade eller andra egendomliga frimärksavarter från alla världens hörn.

Nord-Amerikas Förenade Stater (U. S. A.) äro bl. a. representerade med en utsökt vacker samling provtryck av detta lands första 3-cent märke.

Ett helt brev av stort intresse är ett från *Hawaii*, frankerat med detta lands 5-cents-frimärke från år 1861, tillsammans med ett 12-cents-märke av 1851—56 från U. S. A. och stämplat "Honolulu" och "San-Francisco". Vidare finnes en vacker samling *Brasiliens* frimärken, varibland flera av 1843-års em. den s. k. "Oxögon"-typen. Från *Paraguay* icke mindre än 54 provtryck av 1872-års 2-reales-märken.

Vidare märkes en samling *Afghanistan*, varibland en vacker 5-strip av de äldsta frimärkena.

Den storslagna gåvan kommer att i sinom tid utställas i Postmuseum.

Icke endast Postmuseet men hela vårt lands betydande filatelistkretsar skola säkerligen uppskatta dessa utomordentliga nyförvärv och ägna den storstilade donatorn den erkänsla han så väl förtjänar.

Vår kamerabild av OPERACHEFEN JOHN FORSELL å första sidan är tagen å den nyetablerade fotografiska ateliern "JENSEN", Hamngatan 10, Stockholm.

DROTTNINGENS ÖLANDSSLOTT "SOLLIDEN", sett från väster. En av de nytagna höstbilderna, samlade i ett nyutkommet album "DROTTNINGENS SOLLIDEN". Fotografering och tryck ha utförts i naturliga färger och albumet, som säljes till förmån för DROTTNINGENS VILOHEM PÅ ÖLAND, är av stort intresse ur såväl estetisk och teknisk som ur filantropisk synpunkt. — *Kliché: Goh, Gps.*

Foto. Holmén, Stockholm.

BRÖDERNA ÖVERSTELÖJTNANT HOLGER ROSENCRANTZ (t. v.) OCH RYTTMÄSTARE FREDRIK ROSENCRANTZ SOM JÄMTE SYSTEMEN FRU ULRIKA ROSENCRANTZ SKÄNKT GLIMMINGEHUS TILL SVENSKA STATEN.

Vidstående bild: "GLIMMINGEHUS". DEN GAMLA HISTORISKA RIDDARBORGEN SKÄNKT TILL SVENSKA STATEN.

Vi erinra härmed om en del redan förut givna meddelanden om Glimmingehus borg: Grundstenen lades år 1499 och

Forts. å sid. 420.

Foto. Ohlsson, Simrishamn.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

Sedan någon tid har förelagat i bokhandeln ett synnerligen vackert litet planchverk från *Drottningens Solliden på Öland* med illustrationer efter färgfotografier, som tagits under drottningens personliga överinseende liksom hela det vackra häftet utredigerats under hennes intresserade ledning. Häftet har nämligen tillkommit till förmån för *Drottningens vilohem på Öland*, vilket som bekant skall öppnas nu i vår, och hela behållningen av försäljningen går dit oavkortad. Själva den svåra färgfotograferingen har verkställts av Börtzells tryckeriaktiebolag enligt en ny härmed för första gången i Sverige prövad metod och tryck och klichéer ha utförts av Cederquists grafiska aktiebolag. Det vackra arbetet, som betingar ett pris av endast kr. 4.50, förtjänar i dubbel måtto att få en vidsträckt spridning.

Vitterhets-, historie- och antikvitetssakademien firade den 20 mars sin högtidssammankomst under ordförandeskap av akamiens preses, professor Henrik Schück, och i närvaro av kronprinsparet och en mer än vanligt representativ publik. Vid sammanträdet lämnades av riksantikvarien, professor Sigurd Curman, det uppseendeväckande och glädjande meddelandet att syskonen Holger,

Ulrika och Fredrik Rosencrantz i Skåne till staten donerat Glimmingehus, den enda i sitt ursprungliga skick bevarade riddarborgen i Norden, för att "borgen må allt framgent genom tiderna kunna bevaras som ett minnesmärke över medeltida stormanskultur". Villkor för gåvan är att Vitterhetsakademien och Staten skall för all framtid svara för att borgen väl underhålls och vårdas som minnesmärke och i sitt nuvarande skick i allt väsentligt orubbad bibehålls. — Dessa syskon, som efter sin förra året avlidna moder ärvde den gamla familjeegendomen Glimminge, sålde som bekant denna för någon tid sedan (se H. 8. D. XXV:14), men undantogo därvid själva borgen, som nu jämte av den nye godsägaren, herr N. Månsson, tillagd mark blivit skänkt till Staten. Meddelandet mottogs också vid akademiens sammanträde med starka applåder. Akademiens djupt kända tacksamhet frambars av professor Curman.

1—2. KRISTINA-KRÖNINGSMEDALJ.
Tillskriven "Jean" Paris.

3—4. KRISTINA KRÖNINGSMEDALJ.
Signerad E. P.

1.

2.

3.

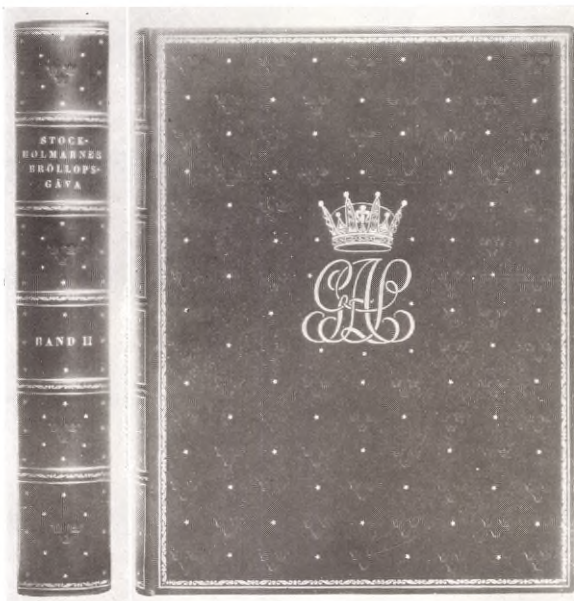
4.

Bland de många tyska adelsmän, som genom den 1630 fullbordade ockupationen av Pommern kommo att ingå i svensk tjänst, befann sig Matthias Palbitzki. Det hade visserligen icke varit hans avsikt att, då han övergav sitt under kriget förhärjade fädernegods, söka sitt bröd hos den segrande fienden, men då han 1642, nitton år gammal, var på väg till Holland och Frankrike för att där ingå i krigstjänst, gjorde han i Hamburg bekantskap med Gustav Horn, den blivande fältmarskalken, som förmådde honom att medfölja till Stockholm. Där kom den unge pommeranaren strax i gunst hos den sjuttonåriga drottningen, blev hovjunkare, 1643 kaptenlöjtnant vid livgardet och fick till och med permission för att, med åtnjutande av full lön, göra en stort planlagd resa — den skulle utsträckas ända till Persien och Ostindien och överträffa Resare-Bengts —, som på grund av krigiska för-

Båda kröningsmedaljerna av Erich Parise. — Överst: Matthias Palbitzki, medalj av Raymund Falz. — Klisché: Sjöberg, Gbg.

vecklingar kom att inskränka sig till Tyskland, Holland, Frankrike, Savoyen, Italien, Malta, Kreta, Egypten, Grekland och så över Italien, där han tillbragte nära ett år i Rom, och Frankrike åter hem — en nära fyraårig färd, som han tog mycket grundligt, görande vetenskapliga annotationer och utförande en mängd icke oävna teckningar. Hur högt han stod i sin unga härskarinnas gunst, framgår bl. a. därav att hon, då han under utresan på Dalarö angreps av en häftig feber, skickade sin egen livmedikus och sin apotekare ut till den sjuke, jämte hovmarskalken greve Gabriel Oxenstierna, som i sitt ekipage skulle återföra Palbitzki, vilket denne dock avböjde.

Återkommen till Stockholm 1648, skickades han redan i januari året därpå, ehuru blott 25 år, som ambassadör till Venedig och Florens, med utmärkelse bemött av såväl dogen som storhertig Ferdinand av Toskana —

STOCKHOLMARNES BRÖLLOPSGÅVA TILL KRONPRINSPARET. En av de två praktbanden med namnlistorna.
Efter fotografier Klisché: Gohs, Gbg. Text å sid. 418.

Anatörfoto. P. Österdahl, Örebro. VILLINGSBERGS HERRGÅRD, ingående i Villingbergsegendomarne i Örebro och Värmlands län, vilka av Domänstyrelsen föreslagits till Statsinköp för 4½ mill. kr. för att bilda Kronopark. Klisché: Gohs, Gbg.

hos den senare tillbragte han under sin vistelse i Florens nästan varje kväll, under förtroligt samspråk. Men resan utsträcktes ända till Rom, där han, såsom vi sett, förut var hemmastadd. Det gällde emellertid ej längre politik, utan konstförvärv åt drottningen och först och främst beställningen av en förstklassig kröningsmedalj — det vill synas som en beställningen i fråga rent av varit det egentliga ändamålet med hela resan. Också begav sig Palbitzki redan morgonen efter sin ankomst till Rom ut för att uppsöka Giovanni Cormanò, en berömd guldsmed, vaxpousserare och medaljgravör från Augsburg, som i Rom bortlagt sitt ursprungliga namn Johann Kornmann. Tyvärr kom Palbitzki för sent. Cormanò, som tydligen överskattat sina konstnärliga och ekonomiska framgångar, hade yttrat sig alltför obesvärat om vissa förhållanden i Rom, råkat i inkvisitionens våld och ett par dar förut dött i fängelset på Capitolium. Palbitzki säger i ett brev till drottningen att konstnären dömts på falska anklagelser och att hans död uppväckt allmän sorg. En annan samtida källa uppger att Cormanò själv tagit sitt liv — väl en vacker omskrivning för: död under eller till följd av tortyr!

Då Cormanò sålunda icke kunde anlitas, vände sig Palbitzki till en medaljgravör med namnet Paris. Det var denne som utförde kröningsmedaljen, till vilken han för Palbitzki uppvisade en modell, och då denna tycks vara signerad: I. P., har det ansetts att han hette *Jean Paris*. Tyvärr uppger Palbitzki ej hans förnamn. Såväl äldre som nyare arbeten om medaljgravörer veta visserligen att berättat att "Jean" Paris kom till Stockholm och här var verksam, men "Jean" Paris, om vilken man strängt taget icke känner något annat än att han skulle vara kröningsmedaljens skapare, förekommer, mig veterligt, icke i någon handling, vare sig svensk eller utländsk. Däremot är det ett faktum att en medaljgravör med namnet *Erich Parise* och som signerar *sina* Kristina-medaljer: E. P., omkr. 1648 anställdes vid myntverket och där var verksam, till dess han trädde i Magnus De la Gardies tjänst. Det var sålunda kanske denne, som av Palbitzki i Rom engagerades för drottningens räkning. I vad för släktskapsförhållande han stod till "Jean" Paris, synes vara omöjligt att utröna. Lika litet låter det sig fastställa vad *Erich Parise* var för en landsman. Tillnamnet låter ju franskt, men i Braunschweig fanns i början av 1600-talet en medaljgravör som hette Antonin Paris. Det är därför möjligt att *Erich Parise* var tysk, ehuru av fransk härstamning. Därför talar förnamnet, som icke klingar franskt. Och den franska, han skriver, är så horribel, att den så gott som utesluter möjligheten av att han skulle fått sin uppfostran i Frankrike. Så här t. ex. början på ett av hans brev till grev Magnus:

Iay Esperé q̄ Mon, Dieu me fait la Grace De Moter De Tout hors De Mizere, Mais Iay Oije Mallereuzement q̄, Monsieur Vtenbrock Pran, Son Voiage a Danzic... lequelle Matriste fort...

Brevet, som slutar med att han av greven tigger pengar till ett par skor, visar en minst sagt ytlig bekantskap med det franska skriftspråket. Men om *Erich Parise* (han skriver sig även: *Paris*) icke var fransman, vad var han då? Det är svårt att på denna fråga ge annat än ett svävande svar: han kunde varit tysk, men även svensk. I Stockholm fanns t. ex. i mitten av 1600-talet en gärkock (anrättare och försäljare av billigare matvaror) med namnet Paris, vars ene son, som dock ej hette *Erich*, var guldsmedsgesäll och vars dotter blev stammoder för den ansedda köpmansläkten Arfwedson. Men å andra sidan borde ju Palbitzki ha omnämnt att *Erich Paris* var svensk, om han det varit. Vad som emellertid ytterligare tilltrasslar saken är det förhållandet att E. P:s bästa Kristina-medalj är en ganska trogen kopia av I. P:s!

Så vitt jag känner, är C. R. Berch den ende som — i sin artikelserie, "Konsterner i Sverige", i "Allmänna Tidningar" 1770 — omnämner att Kristina vid sina konstinköp "förskrifwit igenom Palbitzki, som war en Amateur, reste mycket och lät på befallning måla åtskilligt i Rom".

Palbitzki hittills icke offentliggjorda, i riksarkivet förvarade brev till drottningen, utvisa att han i Italien som uppköpare av konst saker var nitiskt verksam för hennes räkning. Redan i Florens hade han av skulptören Antonio Novelli, chef för storhertigens antiksamling, inköpt en av denne nyligen fullbordad marmorskulptur, som ännu för några år sedan sågs i Nationalmuseum, då kallad Maria Magdalena, men, som efter vad Palbitzki meddelar, framställer en allegori över döden — statyn har liksom så mycket annat sedan hamnat på museivinden.

I Rom strövade Palbitzki omkring, för Kristinas räkning uppköpande medaljer, kaméer, intaglier, skulpturer m. m. Så besöker han en cavaliere Rimbotti, som har åtskilligt att bjuda på, såsom t. ex. en utsökt vacker porfyrservis, för vilken han dock begär 100 pistoler, varför det knappast blir någon affär av. En förteckning bland Johan Leijoncronas papper i K. biblioteket ger oss en föreställning om i vilken omfattning inköpen skedde. Palbitzki förvärfvar hos skulptur-restauratörerna Bonnuccelli, Rensi, Rundone och Vitelesco statyer, framställande Venus, Diana, Apollo, Herkules, Minerva o. s. v., alla sannolikt starkt restaurerade antiker, förutom en mängd byster av Homeos, Platon, Sokrates, m. fl. — alla dessa bildhuggararbeten sannolikt förstörda vid Stockholms slotts brand 1697. Dessa antiker voro kanske icke sämre än de Gustaf III under sin italienska resa förvärdade. Däremot är det troligt att den unge diplomaten-konstvännen blev lurad, när han köpte en "Galatèa i grekisk dräkt", som uppgavs vara målade av Correggio, ty någon sådan målning finns icke omnämnd vare sig i den äldre eller yngre Correggio-litteraturen. Det vill dessutom synas som om Palbitzki även vid andra tillfällen låtit sig duperas. Så beställde han för "Fyrkanten" där hemma i Stockholm — namnet fanns redan då! — fem romerska utsikter av en målare Pollepet, som han försäkrar vara den främste mästaren i sin genre i hela Rom, men vars namn — att en förvrängning här föreligger är påtagligt! — de konsthistoriska tideböckerna dess värre icke bevarat.

* * *

Sedan ovanstående redan var både skrivet och uppsatt, har jag vid en förnyad granskning av Kristinas kröningsmedalj, i likhet med vad Oscar Levantin redan 1903 trodde sig göra, funnit, att initialen I under drottningens bild icke alls är något I, utan ett vid präglingen stympat E. Därmed är saken klar. Den av B. E. Hildebrand i hans medaljverk framförde "Jean" Paris, som sedan går igen i utländska medaljgravör-lexikon och senast (1908) på fullt allvar behandlats av baron Carl Bildt i hans i Rom på franska publicerade bok om Kristinas medaljer, är helt enkelt en myt. Den medaljgravör, som Palbitzki i Rom engagerade, var i verkligheten samme *Erich Parise*, som från 1649 var anställd vid K. myntet, som 1663 lämnade kronans tjänst för att övergå i greve Magnus De la Gardies och som få år senare dog på Läckö. Någon medaljgravör med namnet *Jean Paris* har däremot aldrig existerat.

Till portr. å sid. 414.

Legationsrådet C. G. von Heidenstam har av k. m:t förordnats att till's vidare i egenskap av chargé d'affaires ad interim förestå en svensk beskickning i Moskwa. Senast som chef för svenska handelsdelegationen i Ryssland och därför under många år verksam vid Sveriges beskickning i Ryssland besitter legationsrådet von Heidenstam en ingående kännedom om det stora landet i öster, icke minst i ekonomiskt hänseende.

*

Carl Gerhara von Heidenstam, född 1876 i Konstantinopel som son till kammarherre O. G. von Heidenstam, hovrättsex. 1901, attaché i Petersburg s. å., 2:dre leg.-sekr. där 04, 1:ste 05, leg.-sekr. i Köpenh. 06, legationsråd i Petersburg 10, led. av handelskammaren 17, chef för Utrikesdep:s B-avd. 1917, i disp. s. å., chef för Sv. handelsdelegationen i Ryssland.

Svenska radioklubben — en så gott som nybildad men i hög grad livaktig sammanslutning med redan bortåt tvåtusen medlemmar i ett femtontal lokalavdelningar runt om i landet — här i Stockholm anordnat en utställning av allt som står i samband med rundradio. Utställningen, inrymd i förutvarande Affärsbanken

Forts. å sid. 418.

LANTBRUKSVECKAN. Svenska Mjölktressenters Upplysningsförening. 1. Statskonsulent G. Liljhagen. 2. Konsul F. Benzinger, v. ordf. 3. Professor Chr. Barthel. 4. Godsägare John Scharp, föreningens ordf. 5. Skolköksinspektisen fröken Gertrud Bergström. 6. Överlärare A. Wassberg. 7. Direktör A. Adler. 8. Godsägare C. Jaede. 9. Agronom E. Carlsson, föreningens verkst. direktör.

Foto. Bildcentralen

RADIOUTSTÄLLNING I STOCKHOLM. T. v.: Svenska Radio Aktiebolagets utställning. Nederst: Svenska Radioklubbens amatörutställning.

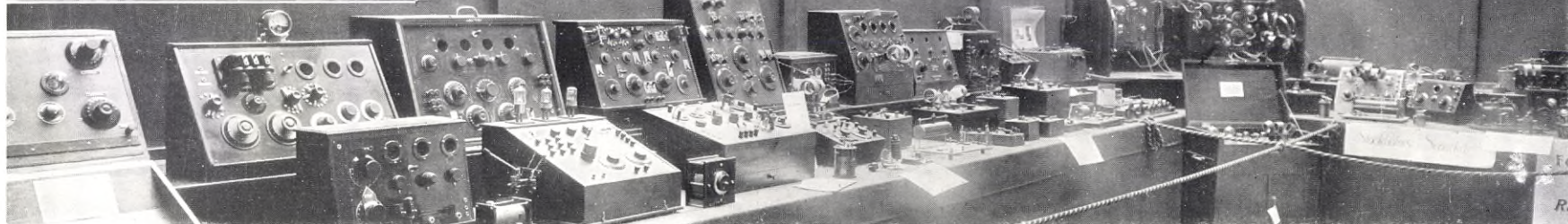
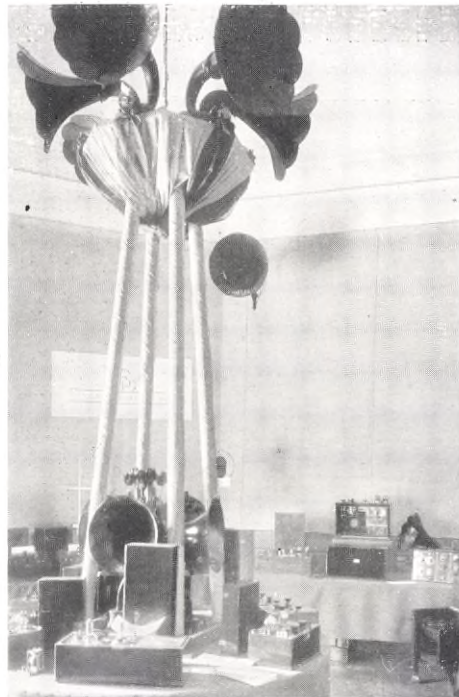

Foto. Bildcentralen.

Kliché: Gots Ritbyrå & Klichéstatall, Gbg.

Efter fotografier.

PRINSEN HENRY, som jämväl deltog i tävlingarne och föll.

Överst t. v.: PRINSEN AV WALES på "Passport II" klar till start i första tävlingen (Prinsens av Wales pokal) i Arméns Steeplechase i Arborfield; t. h.: PRINSEN AV WALES på "Little Favorite" i ett följande lopp där han föll av och svårt skadades. Nederst t. h.: PRINSEN AV WALES BÄRES FRÅN OLYCKSPÅLSTEN.

Vidstående bild:

DE TRE PRINSSARNE VID TÄVNINGARNE: Fr. v. Prinsen av Wales, hertigen av York och prins Henry.

Efter fotografi. Kläck: Gøds, Öbg.

Prinsen av Wales, som vunnit sin enorma popularitet icke minst som djärv och skicklig gentlemannaryttare, har ånyo varit utsatt för ett allvarligt fall

Kläck: Gøds, Öbg

från hästen. Den 15 mars deltog han för första gången efter sitt tillfrisknande från de vid en föregående ritt ådragna skadorna, nyckelbensbrott m. m., i en tävling. Det olyckliga resultatet blev att han störtade med hästen tvenne gånger, först i arméns steeple chase om Prinsen av Wales Cup, sedan i en efterföljande mycket krävande löpning. I fallet ådrog han sig en lindrigare hjärnskakning jämte en del skador i ansiktet. Han befinner sig nu bättre, men i pressen komma yttranden till synes, i vilka man hävdar, att en tronföljare bör söka mindre farlig förströ-

Forts. å sid. 414.

KAPPLÖPNING I SAHARA.

1-3. ÅSKÅDARE.

1. Infödingar. 2. Said Kaid och lady Teynham.
3. Turister. 4. ETT LOPP PÅ ÅKTA ARABER.

Den alltmera moderna turistorten Biskra, belägen i en oas vid randen av Sahara, har till sina behag även lagt nöjet av stora kapploppningar, vilka nyligen avhållits. De talrika turisterna, av vilka de flesta äro av engelsk eller amerikansk nationalitet, sentera givetvis denna extra attraktion, till vilken också traktens araber med sin hövding, Bach Agha, samlas. Denne anländer med så stor pomp och ståt, att den vida överglänser vad engelsmännen äro vana att se, när kung Georg ankommer till Ascot.

Elter. Schoustrafer.

Kliché: Goës, Öbg.

6:TE ARMÉFÖRDELNINGENS SKIDTÄVLINGAR I SKELLEFTEÅ OM VANDRINGSPRISET FÖR ORIENTERING PÅ SKIDOR.

Överst: VID MÅLET. Arméfördelningschefen generalmajoren greve Carl Hamilton å skidor.

T. v.: DET SEGRANDE LAGET VID JÄMTLANDS FÄLTJÄGARREGIMENTE: fr. v. löjtnanterna Forsgren, Lundberg och Rimfors.

Foto. Gustafsson, Skellefteå.

Kliché: Gög., Gbg.

En av de mera bemärkta männen från världskriget, general Liman von Sanders, gästar i dagarna på inbjudan av svensk-tyska föreningen Sverige på en föreläsningsturné, varvid Stockholm, Göteborg och ett flertal andra större städer komma att besökas.

General Liman von Sanders hade 1913 blivit kallad att såsom chef för första turkiska armékåren söka reformera armén, men måste vid nästa års ingång på grund av andra makters protest nedlägga detta ämbete för att nöja sig med ställningen som inspektör för Turkiets stridskrafter till lands. Vid världskrigets utbrott blev han överbefälhavare för de turkiska trupperna i Kaukasus, men fick i mars 1915 övertaga ledningen vid Dardanellerna. Här upptog han med stor framgång striden mot fransmännen och engelsmännen, som han till sist lyckades fördriva. Hans främste motståndare var här Sir Ian Hamilton, som också nyligen föreläst i Sverige (se nr 18) och som uttalat sin stora uppskattning av den tyske generalens arbete, liksom denne å sin sida säger sig hysa stor respekt för den engelske krigaren. General Liman von Sanders lämnade den turkiska tjänsten efter fem år, fyllda av strider och faror men under vilka han också vann stor ära.

Åter: puvvåå.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

C. G. VON HEIDENSTAM.

Nyförordnad chargé d'affaires ad interim att förestå en svensk beskickning i Moskwa.
Text å sid. 410.

fallet efter Grands-Violets och en olycka var oundviklig. Fyra personer dödades, därav tre av engelsk nationalitet, varjämte ett trettiotal sårades, även de engelsmän på väg till Rivieran.

PRINSEN AV WALES. Forts. fr. sid. 412.

else och visa mindre överdåd i sin framfart. Inom sportkretsar påstår man, att prinsen med förkärlek rider hästar, som fordra en betydligt tyngre ryttare än han själv är, och att hans ridmissöden i hög grad äro att tillskriva denna omständighet. Varnande röster höjas också i stort antal från en oroad allmänhet.

Till bild å sid. 416.

En svår järnvägsolycka timade den 10 mars, då expresståget Calais—Vintimille urspårade på en växel strax efter stationen Grands-Violets, belägen c:a 10 km. från Lyon. De flesta passagerarna sovo, då olyckan inträffade vid halvfemtiden på morgonen. Tåget hade på grund av försening dirigerats en annan väg än den vanliga. Lokomotivföraren, som först i sista stund fick underrättelse om förändringen, trodde att också växlarna lågo klara för tåget på den nya vägen. Först för sent iakttog han att så icke var

Efter porträtt.

Kliché: Sjöberg, Gbg.

GENERAL LIMAN VON SANDERS håller på inbjudan av Svensk-Tyska Föreningen föredrag i Göteborg och Stockholm.

FIUMEDAGEN DEN 16 MARS HÖGTID-
LIGHÄLLES I VENEDIG. Fästtåget an-
länder till Vittore Emmanueles I monu-
ment vid Riva Schiozoni.

Amatörfoto. P. Hellberg, Venedig.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst. Gbg

Årsdagen av Fiumes införlivande med Italien högtidlighölls den 16 mars såväl i staden själv som i Rom och Venedig samt på andra platser. Konungen hade åtföljd av krigs- och marinministrarna m. fl. begivit sig till Fiume, där han motogs med blomsterkastning och stormande ovationer. I Rom hylades särskilt d'Annunzio, som för sina tjänster åt fosterlandet i såväl krig som fred just blivit upphöjd till furste av Monte Nevoso, men även Mussolini fick sin andel av entusiasmen. Mussolini erhöll samma dag den förnämliga Annunziataorden av sin konung. I Venedig hade ett storartat festtåg anordnats och hänförelsen var också där stor. Dagen blev i sin helhet en nationell festdag.

Bilden t. h.: AMERIKA FÅR TVÅ NYA KARDINALER, ärkebiskop-
arne av New York och Chicago P. Hayes (t. v.) och G. Mundelein,
vilka i dagarne ankommit till Rom.

Efter fotografier.

SENSATIONELL PROCESS I MOSKVA mot förre presidenten Krasnotschekoff (X) en av republikens mest betrodda män, anklagad och dömd till 5 års tukthus för stora underlev. Hans försvarsadvokat Tschlenoff (XX) var anklagare mot Worowskys mördare i processen i Schweiz. — Däröver t. v.: SOWJETREPUBLICENS HUVUDPRÖKURATOR N. KRLENKO (X) vid processen.

Efter fotografen

Kliché: Goss Rittbyrå & Klichéanstalt, Gbg

JULES GRÉVY'S — republikens president 1879—87 — VILLA I PARIS inköpes av Förenta Staterna för dess ambassad.

Efter fotografen

Kliché: Goss Rittbyrå & Klichéanstalt, G

RÅDSRYSSLANDS AMBASSAD INSTALLERAD I ROM. I mitten ambassadören dr. Constantin Jurenew (X). T. v. synes ett smidesgaller med tsarvapnet med de två örnarne.

Vidst. bild:

DET OROLIGA IRLAND.
Revoltledarne i armén general Liam Tobin (t. h.) och överste Charles Dalton.

Irländska oroligheter i större skala hava nu icke på länge avhörts, sedan landet fått sitt förhållande till England ordnat på ett i stort sett mycket tillfredsställande sätt. Men för någon vecka sedan utbröt plötsligt ett tämligen omfattande myteri i armén, där en ung generalmajor Liam Tobin samlat några misnöjda kring sig och gjorde revolt. Missnöjet härleder sig närmast från

Efter fotografens

Kliché: Goss Rittbyrå & Klichéanstalt, Gbg

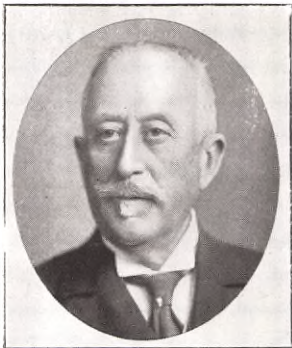
den beslutade minskningen av armén till c:a en tredjedel av dess forna storlek. Myteristerna fingo emellertid ingen framgång, främst därför att t. o. m. oppositionen motsatte sig varje omvälningsförsök. De förnämsta ledarna, Tobin och Dalton, ha likväl icke kunnat infångas. Till följd av detta krigsåventyr i smått har dock försvarsministern, general Mulcahy, tvingats att avgå. Posten kommer att upprätthållas av parlamentspresidenten Cosgrave.

SVÅR JÄRNVÄGSOLYCKA I FRANKRIKE. *Expresståget Calais—Vintimille* urspårar i närheten av Lyon den 10 mars, därvid 4 personer dödades och 30 skadades. Efter fotografen Kliché: Goss Rittbyrå & Klichéanstalt, Gbg. Text å sid. 414.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

O. G. E. THOTT.
Greve. Överstekammarjunkare.
Skabersjö. — 70 år 2 april.*

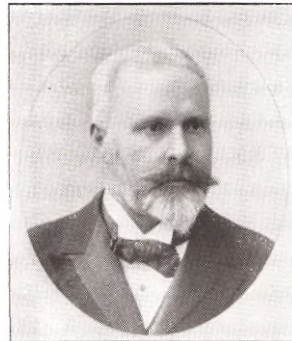
C. A. A. LEWENHAUPT.
Greve. Kabinettskammarherre.
Claestorp. — 70 år 3 april.*

H. G. W. WRANGL.
Generallöjtnant. — Stockholm.
65 år 30 mars.*

N. A. A. TROLLE.
Friherre. Överhovjägmästare.
Trollenäs. — 65 år 30 mars.

T. J. WILLERDING.
Grosshandlande. — Göteborg.
70 år 28 mars.*

M. LINDER.
Direktör. — Oskarshamn.
70 år 2 april.*

B. E. WIJKANDER.
Disponent. — Stockholm.
65 år 31 mars.*

A. ARBY.
Direktör. — Göteborg.
50 år 31 mars.*

H. F. G. LÜSCH.
Kontraktspost. Kyrkoherde.
Lysekil. — 60 år 17 mars.*

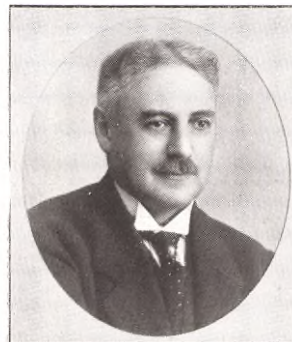
C. G. B. BEIJER.
Rådman. — Askersund.
60 år 17 mars.*

C. V. ANREP.
Häradshövding. — Leksand.
55 år 28 mars.*

G. H:SON FJELKE.
Rektor. — Tierp.
55 år 28 mars.*

J. WAHREN.
Godsägare. — Norrköping.
60 år 19 mars.*

P. V. MARTENS.
Tullförvaltare. — Malmö.
60 år 30 mars.*

K. G. R. NETTELBLADT.
Trafikdirektör. — Östersund.
60 år 1 april.*

V. A:SON EKEROT.
Sekreterare. — Kristianstad.
50 år 22 mars.*

* Data å nästa sida.

Kliché Aug. Sjöbergs Bildhans., Gbg

OTTO THOTT. Ujtn. v. husarreg. Kon. Carl XV 76, ryttm. v. Kronpr. husarreg. 95, major där 02-05, öfvtjn. i an v. avsk. sistn. år. Ordonnansoff. h. dav. kronpr. Gustaf 83, kammarr. 88, kabinettskammarr. 08, överstekammarjunk. 22. Inneh. Skabersjö fideikommiss. Styr.-led. i Malmö-Ytads järnv. a.-b. sdn 93, v. ordf. sdn 22.

CLAES LEWENHAUPT. Ujtn. v. Livreg. hus. 76, ryttm. 92, i res. 95-03. Kammarr. h. dav. kronpr. Gustaf 94, kabinettskammarr. sdn 08. Förste v. ordf. i Joh.-Orden i Sverige. Inneh. Claesstrups fideikommiss.

HERMAN WRANGEL. Ujtn. v. K. Flott. 79, komm.-kapt. 2 gr. 1900, 1 r. 03, kommandör 07, generalmajor o. chef f. Kustart. sdn 09, generalöfvtjn. 16. Svadsfullm. i Stockholm 08, avg. 10 på grund av brist. tid. Hed.-led. av Örl.-mannasällsk., andre styresman 13, led. av Krigsvet.-akad. o. Samf. f. utg. av handskr. rör. Skand. hist. Led. av Försvarskomm. 09-10, ordf. i Navig.-skolekomm. 10-11, tillkallad sakkunn. f. utredn. ang. det fasta kustförsvarets styrk. 13, ordf. i kustbefästn.-komm. 14-18. Led. av Riksd. F. K. 09-10 samt sdn 13; led. av särsk. utsk. nr 1 sdn 17, statsutsk. sdn 18. Led. av styr. f. Sv. hist. fören. sdn 1900, ordf. i Marinlitt.-fören. sdn 02, verkst. led. i styr. f. fören. Sv. Flottan 07, ordf. i styr. f. Sv. Aeronauf. sällsk. sdn 13; styr.-ordf. i Stockh.-Roslagen järnv. a.-b. i Munksjö a.-b. sdn 18. Medarb. i Nord. familjbok sdn 03. Komm. m. st. k. Sv. O. Biografi o. helsid.-portr. årg. XI:18.

NILS TROLLE. Stud. 80, inneh. Trollenas fideikommiss. Hovjgmäst. 93, 1:e hovjgm. 13, överhovjgm. 21. V. ordf. i Malmöh. l. hushålln.-sällsk. 02, ordf. sdn 17, v. ordf. i styr. f. Lund-Trälleb. järn. a.-b. Led. av Riksd. F. K. 95-13, led. av bevilln.-utsk. 01-04. Kommend. m. st. k. N. O., ridd. C. XIII-O. Biografi o. helsid.-portr. årg. XV:11.

THEODOR WILLERDING. Utg. fr. Göteborg hand.-inst. 73, prakt. å kontor i Göteborg. 74-89, deläg. i firman Wilson & Co. där 90-18, verkst. dir. i ångf. a.-b. Hute o. dess styr. ordf. 06-16, i ångf. a.-b. St. George 12-18; styr.-led. i stadens vattenledn.-verk 04-15, ordf. 12-15; styr.-led. i Göteborg sparb. 98-14, i Sv. sällsk. f. räddn. av skeppsbrutna. Led. av styr. f. brand- o. livförsäkr.-a.-b. Svea sdn 13.

MAURITZ LINDER. Sedan 80 utg. av Oscarsh. Tidn. o. verkst. dir. i det av honom anl. boktryckeriet o. pappersförädl.-fabr. Stadfullm. sdn 86, v. ordf. i drätselkamm. 94-08, led. av hand.- o. sjöf.-nmd sdn 05, ordf. sdn 10. Ordf. i styr. o. verkst. dir. f. spiritbol. styr.-led. i sparb., led. av styr. f. Folkbanken o. vid dennas överg. t. bank-a.-b. S. Sverige styr.-led. där o. sdn 09 ordf. i avd.-styr., därefter i Sv. Hand.-bankens avd.-kontor. Led. av styr. f. N. Smålands stadshyp.-fören., Smäl. o. Blekinge hand.-kamm. och dess arb.-utsk. Ordf. i styr. f. a.-b. Näsby-Tidn. o. Eksjö tryck.-a.-b. samt vkst. dir. för sistn. bol. sdn 82, styr.-led. i a.-b. Sv. Litogr. tryck. ordf. i styr. f. Ruda-Oscarshammns järnv. a.-b. sdn 08, v. ordf. i styr. f. Ruda-Ålgh. järnv.-a.-b., styr.-led. i Finsjö kraft-a.-b.

BERNDT WIKANDER. Avg.-ex. fr. Tekn. högsk. 78, förvalt. v. Råmen 80, ing. v. Uddeholmsverken 84, v. St. Kopparb. bergsl. 89, disp. v. a.-b. Råmen-Liljedahl 90, v. a.-b. Mölnbacka-Trysilj 94, v. a.-b. Bofors-Gullspang 98-18. E. o. fullm. i Järnkontoret 10, ord. sdn 18, ordf. i styr. f. a.-b. Bofors nobelkrut, styr.-led. i St. Kopparb. bergsl. a.-b., Söderfors bruks a.-b. Led. av Soc.-rådet sdn 13, av Arbetsrådet sdn 19, ordf. h. Sv. arbetsgivarfören. fullm. Styr. ordf. i a.-b. Svenska Hand.-banken sdn 23. Biografi o. helsid.-portr. årg. X:34.

ARTHUR ARBY. Prakt. o. handelsstud. i utl. 90-05; deläg. i firman Sand, Johansson & Co. i Göteborg, 06, efter ombild. t. a.-b. dess verkst. direktör.

FREDRIK (FRITZ) LÜSCH. Stud. 85, fil. kand. 88, prästv. 93, kyrkoh. i Lysekil 11, kontr.-prost sdn 22. Lär. v. Kjellb. flicksk. i Göteborg. 03-08. Stadfullm. i Göteborg. 07-11, i Lysekil sdn 13, dess ordf. sdn 14. Led. av folkskolestyr. i Lysekil sdn 18, styr. f. elektr.-verket där sdn 22; led. av Göteborg. diakoniansänst. styr. sdn 22, led. av Göteborg. stifts missionsråd.

CARL BEIJER. Stud. 83, kansliex. 89, hovr.-ex. 94, landskont. i Stockh. l. 1900-03, rådmän i Åskersund sdn 19.

VILHELM ANREP. Stud. 88, jur. utr. kand. 96, e. o. not. i Sv. hovr. s. å., adj. led. i Sv. hovr. 08-11, tl. rev.-sekr. 11, häradshövdt. i Nedan-Siljans doms. sdn 13. Ordf. i styr. f. Leksands komm. mellansk., v. ordf. i Leksands municip.-styrelse.

GOTTFRIED FJELKE. Stud. 91, fil. kand. 18; lär. v. Upps. l. folkhögsk. o. lantm.-sk. i Tierp 03, rektor sdn 20.

JACOB WAHREN. Stud. 83, industr. o. köpm. utbild. i Tyskl. o. Engl. 84-86, disp. v. Bergsbro a.-b. 92-06, därefter ägare av egend. Löno i Östergödt. 1. Stadfullm. i Norrköp. 08-23, led. av drätselk. t. 21, mangårar ordf. i Norrköp. lönnmäst. t. 21; på sin tid led., v. ordf. el. ordf. i ett flertal kommunala styr. o. kommittéer.

PER MÅRTENS. Stud. 85, kammarskr. i Tullv. 1900, tullförv. i Uddev. 07, i Strömt. 19, tullöverkontr. i Malmö 24. Stämpelförförsljn.-man sdn 95.

RAGNAR NETTELBLAD. Stud. 83, elev v. Stat. järnv. s. å., stat.-insp. i Bollnäs 05, trafikinsp. 06, trafikdir. i Östersund sdn 08.

VICTOR EKEROT. Utg. fr. Ebbotorns folkhög- o. lantm.-sk. 97, fr. Askov folkhögsk. i Danm. 98, utex. f. Alnarps lantbr.-inst. 1900, lär. v. Bjärke-Säby lantbr.-sk. 1900-03, jordbr.-konsulent h. Kristanst. l. hushålln.-sällsk. 03-21, sekr. o. skattmäst. h. hushålln.-sällsk. sdn 06 o. hos länets egendomsnmd sdn 09. Led. av Riksd. F. K. 12-15, led. av jordbr.-utsk. 15. På sin tid v. ordf. i livsmed.-styr. o. jordbruksrådet, ordf. i odl.-rådet i Kristianst. län.

Till bild å sid. 409.

Kronprinsparet uppvaktades den 19 mars å Stockholms slott av Arbetsutskottet för insamling av *Stockholmarnes bröllopsgåva*, vilka överlämnade en hyllningsadress samt samtliga teckningslistor för insanlingen, bundna i två smakfulla och dyrbara skinnband, en gåva av A.-B. Nordiska Kompaniet och utgångna från N. Bernhard Anderssons bokbinderiaktiebolag. Hyllningsadressen, som dagtecknats bröllopsdagen den 3 november 1923 och under-tecknats av arbetsutskottets ledamöter, har följande lydelse:

"Till D. D. K. K. H. H. Kronprinsen och Kronprinsessan.

På bröllopsdagen frambara Stockholms stads invånare sin varma, underdåniga hyllning och sina hjärtligaste lyckönskningar. Mätte vårt Stockholm länge få omgärdas ett lyckligt furstehem, rikt på innerlig kärlek och fyllt av ädel stråvan.

Efterföljande blad innehålla namn på deltagarna i en bröllopsgåva från stadens invånare."

Kronprinsparet uppdrog åt arbetsutskottet att framföra deras hjärtliga tacksamhet till Stockholms stads invånare för den vackra hyllningen. De insamlade medlen komma som bekant att användas till inredning av ett eller flera rum å Ulriksdal, kronprinsparets blivande hem.

RADIOKLUBBEN. Forts. från sid. 411.

vid Arsenalsgatan, invigdes den 18 mars och öppnades följande dag. Vid invigningen hälsades de tillstådeskomna av Radioklubbens ordförande, major T. Friis varpå kommunikationsministern, statsrådet Sven Lübeck, höll ett längre anförande om radions betydelse och utvecklingsmöjligheter. I samma ämne talade vidare kommerserådet Axel F. Enström och överdirektör Axel Wallén. Utställningen är välordnad och representativ men tyvärr äro de lokaler som stätt till förfogande alltför små och tränga för att det rikhaltiga materialet skall kunna komma fullt till sin rätt.

Till bild å nästa sida.

I Gustav Vasakyrkan i Stockholm invigdes den 22 mars ett *Columbarium*, som iordningstälts under det nu sist-förlutna halvåret. Den högtidliga invigningen förrättades av pastor primarius, doktor Nils Widner. Columbariet är det första i vårt land och antagligen det första i hela världen, som är inrymt i en kyrka. Anläggningen är belägen alldeles intill gravkoret i kryptan under kyrkan och byggd i en över- och en undervåning, som båda få sitt ljus genom ljusgårdar i taken. I undre våningen är ett vackert litet altare rest om någon önskar förena själva urnsättningen med en särskild sorgeakt. Varje tänkbart utrymme är upptaget av nischer, i allt 1100 stycken med plats för sammanlagt minst 4782 urnor. Anläggningen har också möjligheter att en gång i tiden ökas genom nya kryptor under kyrkan. Ritningarna till den del som nu är färdig ha utförts av hovintendenten Gustaf Lindgren och konstruktionen av byråingenjör Rudolf Kolm, vilkens fader är den första som fått sitt vilorum därstädes. Byggnadskommittén har bestått av kyrkoherde H. E. Hallberg samt kyrkovårdarne, ingenjör Gustaf Sällström och apotekare H. Enell. Columbariet är tillgängligt icke endast för församlingsbor utan för vem som helst inom hela landet som önskar få sin sista viloplats i detta fredade och fridfulla rum i så intim grannskap med själva kyrkan som gärna är möjligt.

Hiltlerprocessen har nu efter alla sina upprörda scener och storordiga orationer av de olika advokaterna framskridit så långt, att straffyrkandena preciserats till åtta års fängelse för Hitler, 6 års för Pöhner, Kriebel och Weber, medan Ludendorff endast skulle få två år. Av de tre huvudvittnena, v. Kahr, v. Lossow och Seisser mot de anklagade, har den sistn. givit den klaraste framställningen av händelserna och även med icke ringa framgång vänt sig mot de av vissa delar av befolkningen som hjältar betraktade kuppmakarne. Särskilt fick han gott fram, att det v. Kahr, v. Lossow och honom själv påbörjade löftesbrottet var föregånget av ett samhällsfarligt löftesbrott från de anklagades sida. Domen väntas falla inom de närmaste dagarna.

Professorn försattes dock senare på fri fot, men undersökningarna mot honom skola fortsättas.

Efter porträtt.
TILL HITLERPROCESSEN.
ÖVERSTE VON SEISSER. Chef för bayerska Lantpolisen och ofta nämnd med v. Kahr och Lossow.

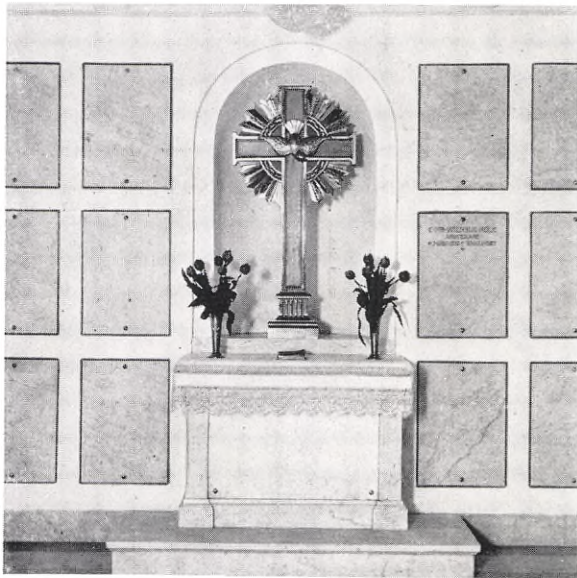
Klitché Aug. Sjööbergs Kitchenskt., Öbg
PROFESSORN D:R LUDWIG
QUIDDE, pacifistledare, har
arresterats i München till följ
en av honom författad tidningsartikel
och anklagats för landsförräderi. Professorn försattes dock
senare på fri fot, men undersökningarna mot honom skola fortsättas.

För icke länge sedan publicerades i det officiella kommunistiska tidningsorganet "Isvestia", vilket utkommer i Moskwa, en längre, starkt fientlig artikel om den ryska kyrkan i Köpenhamn. Där hävdades, att emigranterna höllo till där och firade orgier, medan förhållandet rätteligen borde vara det, att kyrkan tillhörde staten. Det kan heller knappast råda tvivel därom, att i samma ögonblick Danmark erkänt Sovjetryssland de jure, måste också kyrkan överlämnas till Rysslands officiella representanter i Köpenhamn.

För närvarande bo ca 150 ryska emigranter i Köpenhamn och deras naturliga överhuvud är änkekejsarinnan Dagmar. Förra sändebudet von Meyendorff blev tills i fjol mottagen vid hovet som officiell representant för Ryssland, men sedan handelsdelegationen med dr Cesar Hein i spetsen anlät vidtogs en förändring härutinnan. Kyrkan har sedan 1917 varit den ryska emigrantförsamlingens och samtidigt ha kontor varit inredda i byggnaden. Den förra prästen Popoff har rest till Sydfrankrike och nyligen väckte ett telegram stort uppseende, emedan Popoff i en intervju skulle hava uttalat, att änkekejsarinnan Dagmar hade för avsikt att lämna Danmark, då hon icke kunde vistas där för bolsjevikerna. Detta dementerades sedan från hovet.

Ryska kyrkan ligger vid den förnåma Bredgade och endast kupolerna och den gamla kejsarörnen på järngallret tyda på att det är främlingar, som här ha sitt tillhåll. Efter revolutionen har deras ställning varit tvivelaktig. Danska regeringen har hitintills erkänt den ryske präst, som anställdes vid kyrkan men småningom har enligt de ryska kommunisternas uppfattning en farlig blandning av politisk och religiös propaganda börjat drivas därifrån. Huru som helst, för närvarande råder strid om denna kyrka och den striden kommer säkert att fortvara, till dess Ryssland erkännes och kyrkan därefter utlämnas till sovjetmyndigheterna. A. H.

RYSKA KYRKAN I KÖPENHAMN föremål för tvist om äganderätten mellan gammalryska emigranter och sovjet.

SVERIGES FÖRSTA COLUMBARIUM IN-VIGT I GUSTAV VASKYRKAN I STOCKHOLM. Vy över anläggningen och altaret.

Pressfotos.

Klische: Sjöberg, Gbg.

Text å sid. 418.

Bliv
MEDARBETARE
i
HVAR 8 DAG.

Efter fotografier.

T. v.: EN UPPSEENDEVÄCKANDE TOALETT, tecknad för en modeparad i London. — T. h.: MR. JAMES BROWN, på sin tid gravarbetare, tillhör arbetarepartiet och Parlamentet, vid regeringsskiftet utnämnd till "Lord High Commissioner", d. v. s. ståthållare, på Holyrood Palace i Edinburg; han åker i statsvagn, mottar kunglig salut och åtnjuter motsvarande avlöning men förklarar sig ämna i sinom tid återvända till sin 200 kronors hyrda stuga i en by.

Kliché Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg

GLIMMINGEHUS.

Forts. fr. sid. 408.

fästet uppfördes efter ritning av den tyske arkitekten van Duren, som sedan också var verksam vid Lunds domkyrka. Byggherre var Jens Holgerson Ulfstand, en framstående krigare och godsherre, som av danske konungen förlänades värdighet av riksråd och amiral. Vid tidpunkten för uppförandet låg borgen vid havet och platsen var säkerligen vald med hänsyn till dess strategiska förtjänster. Nu ligger Glimmingehus emellertid ungefär en mil inåt land, men den kvarstår alltjämt i orubbat skick, ett sällsynt minnesmärke från en längesedan svunnen krigisk tid.

Efter fotografier.

EN TYPISK LONDONBILD: Engelska gardesofficerare på väg till konungens mottagning.

Kliché Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg